

SAVET ZA ŠTAMPU

Komisija za žalbe

Br.112

29.4.2021.

Beograd

ZAPISNIK

Sa 111. sednice Komisije za žalbe, održane 29.4.2021. godine u 18 sati onlajn.

Prisutni svi članovi Komisije: Vlado Mareš, Tamara Skrozza, Ljiljana Smajlović, Dragan Đorđević, Zlatko Čobović, Zorica Višnjić, Vida Petrović Škero, Snežana Andrejević, Jelka Jovanović, Bojan Cvejić i Olivera Milošević

Ostali prisutni: Gordana Novaković, generalna sekretarka Saveta za štampu

Dnevni red:

1. Razmatranje žalbe Saše Živkovića na tekstove objavljene u nedeljniku „Novi put“
2. Razmatranje žalbe Milice Stanković na tekstove objavljene na portalu „Telegraf.rs“
3. Razmatranje žalbe Milice Stanković na tekstove objavljene na portalu „Republika.rs“ i u dnevnom listu „Srpski telegraf“
4. Razmatranje žalbe Milice Stanković na tekstove objavljene na portalu „Informer.rs“ i u dnevnom listu „Informer“
5. Razmatranje žalbe Milice Stanković na tekstove objavljene na portalu „Pink.rs“
6. Razmatranje žalbe Milice Stanković na tekstove objavljene na portalu „Kurir.rs“ i u dnevnom listu „Kurir“
7. Razmatranje žalbe Milice Stanković na tekstove objavljene na portalu „Espresso.rs“
8. Razmatranje žalbe Milice Stanković na tekstove objavljene na portalu „Novosti.rs“
9. Razmatranje žalbe Milice Stanković na tekstove objavljene na portalu „Alo.rs“
10. Razmatranje žalbe Milice Stanković na tekstove objavljene na portalu „Objektiv.rs“

11. Razmatranje prve žalbe Jovana Ćirića na tekst objavljen u nedeljniku „Pančevac“
12. Razmatranje druge žalbe Jovana Ćirića na tekst objavljen u nedeljniku „Pančevac“
13. Razmatranje treće žalbe Jovana Ćirića na tekst objavljen u nedeljniku „Pančevac“
14. Razmatranje žalbe Nenada Prokića na tekst objavljen u dnevnom listu „Kurir“
15. Razmatranje žalbe Nebojše Bakareca na tekst objavljen na portalu „Nova.rs“
16. Razmatranje žalbe Nebojša Bakareca na tekst objavljen na portalu „N1 info“
17. Razmatranje žalbe Nebojša Bakareca na tekst objavljen na portalu „Direktno.rs“

Snimak sednice na https://www.youtube.com/watch?v=8PWnpwXjz8Q&feature=emb_title

1. Saša Živković podneo je žalbu Savetu za štampu zbog dva teksta, kojima mu je, po njegovom mišljenju, narušeno pravo na privatnost, kao i građanska prava. On je naveo da je, zbog svog građanskog aktivizma, izložen pritiscima lokalne vlasti u Jagodini i diskreditaciji, koja podrazumeva i „medijski linč putem javnog glasila 'Novi put'“, koje iznosi o njemu „najgnusnije laži“ sa ciljem da ga predstave kao „kriminalca, prevaranta i čoveka sumnjivih moralnih vrednosti“. U toku rasprave, Snežana Andrejević je rekla da su tekstovi napisani amaterski, da je njihov profesionalni nivo nezadovoljavajući, kao i da je Živkoviću nesumnjivo povređena privatnost, dok se u tekstovima pominje i njegov brat, navodno osumnjičen za neka dela, a što nije ni u kakvoj vezi sa onim što pišu o Saši Živkoviću. Vida Petrović Škero se saglasila sa ovim i obe su istakle da je nejasno da li je prekršajna presuda prvosnažna, kao i da je verovatno reč o pravostepenoj presudi, da se u tekstu navodi i da su podnete i neke krivične prijave sa kojima ne znamo šta se desilo, ništa nije provereno pre objavljivanja, čime je prekršena obaveza poštovanja pretpostavke nevinosti. Po mišljenju Tamare Skrozza posebno je problematično što se u vezu sa žaliocem dovodi neko navodno krivično delo koje je počinio njegov brat, a sa kojom on nema nikakve veze, kao i da je prekršena pretpostavka nevinosti. Komisija je, potom, jednoglasno odlučila da su prekršene tačka 3 poglavlja IV i tačka 1 poglavlja VII.

2.-10. Komisija je o svim žalbama koje su podneli advokati Milice Stanković vodila objedinjenu raspravu, budući da se sve žalbe odnose na dve stvari – najpre da su u svim spornim tekstovima objavljene fotografije, odnosno snimci, deteta koje maltretira vaspitačica, a na osnovu kojih, iako su „blurovani“, dete može biti prepoznato. Drugi prekršaj na koji je ukazano u žalbama jeste da je u više tekstova i više medija navedeno da dete ima blaži oblik autizma, što je netačna informacija. Žalba na „Srpski telegraf“ odnosila se i na činjenicu da novine nisu objavile demanti te informacije koji im je dostavljen. Bojan Cvejić je u raspravi ocenio da postoji interes javnosti da se o ovom slučaju piše i da se objave snimci. Dodao je da je moguće da su roditelji druge dece iz vrtića prepoznali o kom detetu je reč, ali da, pre svega, treba imati u vidu javni interes, kao i to da su redakcije dale sve od sebe da sakriju identitet deteta. Vida Petrović Škero je, međutim, rekla da je sigurna da su roditelji, a možda i druga deca iz vrtića prepoznali koje dete je u pitanju, ali da je mnogo veći problem što je, bez provere, objavljeno da dete ima autizam, te da smatra da je tu izostala novinarska pažnja. Po

njenom mišljenju, ta informacija nije smela biti objavljena, bar ne bez provere i dogovora sa roditeljima, te da može da zamisli kako se osećaju roditelji koji pročitaju tako nešto o svom detetu i kakav bi problem to dete moglo imati jer će da to pratiti, pošto će deca verovatno ponavljati tu informaciju. To je šokantno i za dete i za roditelje i mediji su morali da imaju obzira prema tome, nije dovoljno što je tu informaciju kasnije demantovao gradski sekretar, jer čak nisu ni svi mediji preneli tu njegovu izjavu. Ona je istakla da veruje da su time prekršene tačke 1 i 2 odeljka Novinarska pažnja Kodeksa. Snežana Andrejević je rekla da je Kodeks prekršen samim tim što je objavljeno da je dete autistično, jer o tome ne bi smelo uopšte da se piše. Ona je rekla da bi zbog toga Komisija morala selektivno da odlučuje i da utvrdi da je prekršen Kodeks u onim slučajevima gde je objavljena ova informacija, dok je sklona da oceni da prekršaja Kodeksa nema tamo gde su samo objavljeni snimci, odnosno fotografije deteta, jer one nisu dovoljne da šira javnost može da utvrdi o kome je reč, a bilo je potrebe da se o ovome piše i da se reaguje na nasilje nad decom. Ljiljana Smajlović se nije saglasila sa tim da se nikako ne sme objavljivati da je dete autistično, jer, naprotiv, postoji potreba da se piše o nasilju nad autističnom i drugom decom koja imaju specifične probleme. Ona je podsetila na slučaj od pre nekoliko godina kojeg se svi sećaju sa detetom Čedomira Antića, koji je uzburkao javnost, upravo zbog toga što je ukazao na to kakve probleme imaju ova deca i njihovi roditelji. Jelka Jovanović je, međutim, rekla da je suštinska razlika što je u tom slučaju to objavljeno uz saglasnost roditelja, te da se o slučajevima nasilja nad autističnom decom uvek mora pisati ili uz dozvolu roditelja ili tako da nijedno dete ne može da se prepozna. U ovom slučaju misli da nije trebalo da se pominje eventualna dijagnoza jer u užoj zajednici postoji mogućnost prepoznavanja. Tamara Skrozza je rekla da ovoga puta dete nije moglo biti prepoznato na osnovu te informacije, jer je ona netačna. Da je dete zaista autistično kao što je objavljeno, glasala bi da je prekršen Kodeks, ali ako se fokusiramo na to da se žalba majke bazirala na to da je dete prepoznatljivo, a ovo dete nema autizam i niko ga nije prepoznao na osnovu toga, onda prekršaja nema. Dodala je i da ne vidi mogućnost prepoznavanja deteta na osnovu onoga što se pojavilo u medijima, a Komisija treba da sudi na osnovu toga, a da li je dete moglo biti prepoznato u lokalnoj zajednici – svakako da jeste, jer se u malim sredinama sve zna, ali to nema veze sa medijima. Ona je, ipak, prihvatila da su prekršene odredbe koje se odnose na novinarsku pažnju i slepo verovanje izvorima. Komisija je na kraju jednoglasno odlučila da Kodeks nije prekršen objavljivanjem fotografija, odnosno snimaka. Odluka da je Kodeks prekršen u onim tekstovima u kojima je objavljeno da dete ima blaži oblik autizma, i to tačke 1 i 2 poglavlja V, doneta je sa osam glasova „za“ i tri „protiv“. Jednoglasno je doneta odluka da je „Srpski telegraf“ neobjavljivanjem odgovora prekršio tačku 6 odeljka IV.

11.-13. Komisija je objedinjenu raspravu vodila i o tri žalbe Jovana Ćirića. On je žalbe podneo zbog serije tekstova koje je pančevački nedeljnik objavio o njemu nakon što je odbio zahtev vlasnika jednog od lokala u zgradi u kojoj ima advokatsku kancelariju da premesti advokatsku tablu. Vlasnik tog lokala istovremeno je i vlasnik lista „Pančevac“, koji je, nakon toga, počeo da iz broja u broj piše o navodnim nepravilnostima u Ćirićevom radu. Snežana Andrejević je, u toku diskusije, ukazala na to da je advokat po zakonu dužan da na vidnom mestu istakne tablu i da ne može da ispunjava nečije želje u vezi sa tim, a onaj ko je nezadovoljan što je tabla na tom mestu može da pokrene upravni postupak. Ovakav sukob nikako ne može da se vodi kroz medije, bez obzira i na to kakav ugled uživa, ili ne uživa, advokat, jer je za njegov rad zadužena Advokatska komora. Rekla je da ne spori pravo medija da se bave tom temom, ali se to mora raditi drugačije. U spornim tekstovima je, bez obzira i

na poštovanje poverljivosti izvora, previše neproverenih informacija, te da zato misli da Kodeks jeste prekršen. Tamara Skrozza je rekla da je, kad je dobila materijale za ovu tačku dnevnog reda, mislila da se neko šali, jer je toliko sve neshvatljivo. Po njenom mišljenju, reč je o flagrantnom kršenju Kodeksa, jer medij ovoreno služi svom vlasniku i to radi njegovog najnižeg privatnog interesa. Rekla je da je, bez ulaženja u paškvile i navode koje je list objavio, apsolutno neshvatljivo do koje je mere najprizemnji mogući interes vlasnika u „Pančevcu“ dobio prioritet u odnosu na sve profesionalne standarde. Olivera Milošević se saglasila sa tim da je reč o kampanji koju medij vodi u interesu vlasnika, te da je na delu neka vrsta dehumanizacije podnosioca žalbe, jer u tekstovima, sem neproverenih informacija, ima i negativnih vrednosnih sudova. Zorica Višnjić je bila sličnog mišljenja, ističući da u ovom slučaju ne postoji javni interes, jer „da nije bilo table, ne bi bilo ni tekstova“. A tabla koja tu stoji godinama postala je problem kada je lokal pored kojeg je promenio vlasnika. Reč je, po njoj, o „školskom primeru“ kršenja Kodeksa zbog interesa vlasnika lista, te da je nedopustivo i to što je u tekstovima pominjan i otac advokata Ćirića, koji nema nikakve veze sa pričom. Članovi Komisije su, po završetku diskusije, jednoglasno odlučili da su u sva tri teksta prekršene tačka 2 poglavlja II, tačke 2 i 5 poglavlja I, kao i tačka 1 poglavlja VII.

14. Advokati Nenada Prokića podneli su žalbu jer je on u spornom tekstu, kako su naveli, označen kao osoba protiv koje je podneto pet prijava, bez ikakvih dokaza za to, i direktno optužen za seksualno nasilje nad studentkinjama. Tamara Skrozza je zaključila da Kodeks jeste prekršen, da je podnosilac žalbe oglašen krivim, iako niko zapravo nije potvrdio navode „Kurira“. O ovoj temi je svakako trebalo da se piše, ali, po njoj, list nije smeo da izlazi sa imenom i fotografijom, jer, bez obzira što nije napisano da je „seksualni napasnik“ kako se tvrdi u žalbi, sve što je objavljeno ukazuje da je kriv, samo na osnovu prijava studentkinja. Bojan Cvejić je rekao da se ne slaže sa predlogom odluke da naslov ne odgovara suštini teksta, jer u naslovu, sem što je tabloidan i senzacionalistički, nema ničega čega nema i u tekstu, ali da misli da su tekstom prekršene odredbe koje se odnose na privatnost i poštovanje pretpostavke nevinosti. Vida Petrović Škero je rekla da u izveštavanju o ovakvim temama ne mogu da se koriste imena. Objasnila je da fakultet nije nadležan za utvrđivanje krivične odgovornosti, nego za etičke prekršaje, te da se na osnovu prijava podnetih na platformi koju je FDU otvorio ne može voditi ni disciplinski postupak, nego tek ako bi se zaključilo proverom prijave da postoji nečija odgovornost. Dodala je da naslov ne odgovara suštini teksta, jer se iz naslova zaključuje da je na fakultetu izbio seks skandal pošto je pet studentkinja prijavilo Prokića. Ljiljana Smajlović se nije saglasila sa predlogom odluke da naslov ne odgovara sadržaju teksta, kao ni sa ocenom da se iz opreme teksta stiče utisak da je Prokić jedini koga su studentkinje prijavile. Naglasila je da niko nije demantovao „Kurir“ - ni sagovornici u tekstu, čak ni advokat u žalbi, koji kaže da navodi nisu dokazani. Sam Prokić kaže da zna da ga je prijavila jedna studentkinja, pa čak i da je samo to tačno, vrlo je uznemiravajuće i o tome treba pisati. Olivera Milošević je smatrala da je „Kurir“ ipak trebalo da bude obazriviji, da je sve nepotvrđeno i da je verovatno prekršena pretpostavka nevinosti. Jelka Jovanović je takođe ocenila da je više nego neoprezno da se čovek ovako označi, utoliko pre što se na toj platformi prijavljuju različite stvari, a ne samo seksualno zlostavljanje i mi ne možemo znati na šta se odnose prijave protiv Prokića. Uz svo zalaganje da se svaki slučaj razreši i razumevanje za težinu teme o kojoj se piše, smatra ipak da je Kodeks prekršen, odnosno da bi tekst bio sasvim u redu da nije izvučeno jedno ime i jedna slika. Zorica Višnjić je mislila da je tekst možda malo preuranjen, da je i zbog žrtava i zbog eventualnih počinilaca trebalo malo sačekati, jer se još ne zna ni da li su prijave autentične, kao i da deluje malo

tendenciozno što se javnosti saopštava samo Prokićevo ime, iako ima 16 prijava. Nije bilo nikakve provere, a moguće je da prijave uopšte nisu autentične, nego da ih je, recimo, napisao neko zlonameran. Snežana Andrejević je rekla da jeste prekršena pretpostavka nevinosti, iako su bombastični naslovi i oštrija retorika u ovom slučaju dozvoljeni. Naglasila je da novinari nisu imali pristup toj platformi na kojoj su prijavljivani profesori, moguće je ipak da su nekako došli do tih informacija, možda je to što je objavljeno i istinito, ali svakako nije dovoljno provereno, nije istraženo, dekan fakulteta nije tačno citiran. Rekla je da o ovome mora da se piše, jer je reč o neistraženoj pojavi, ali to pisanje mora da bude ograničeno pravima onih na koje se odnosi. Ljiljana Smajlović je pitala kako se to krši pretpostavka nevinosti, ako se kaže da ga je prijavilo pet studentkinja, ne kaže se da je kriv, tu informaciju niko nije demantovao, a trećina od ukupno podnetih prijava se odnosi na njega. Upitala je zar to nije dovoljno da se o tome piše i koliko bi onda prijava bilo dovoljno. Snežana Andrejević je odgovorila da misli da je prekršaj pretpostavke nevinosti svako objavljivanje imena dok se slučaj ne ispita, dok je Bojan Cvejić rekao da je samo otkrivanje identiteta kršenje pretpostavke nevinosti, jer šta ako se utvrdi da taj neko nije kriv. Ljiljana Smajlović je, međutim, rekla da mediji svaki dan objavljuju da je neko podneo prijavu protiv nekoga, a da je ova vrsta prijava gora od prijava za neko drugo delo, jer je reč o temi koja se jezivo teško probija u javnost. Zlatko Čobović je rekao da je jednostavno odgovoriti na pitanje da li je prekršena pretpostavka nevinosti – dovoljno je pročitati samo naslov koji predstavlja tvdnju da „seks skandal trese FDU“, iako se posle objašnjava da je reč o prijavama, koje će tek biti ispitane da bi se utvrdilo da li je to istina ili nije. „Kurir“ je već presudio da je reč o seks skandalu, a jasno je na koga se odnosi jer je sem imena, objavljena i fotografija, te da je, po njemu reč o čistom prekršaju pretpostavke nevinosti. Vida Petrović Škero je rekla da misli da nema kršenja pretpostavke nevinosti, ali da ima kleveta i glasina, i da bi to možda trebalo objasniti u obrazloženju odluke, a da Komisija ne glasa o kršenju prva na pretpostavku nevinosti. Snežana Andrejević se saglasila da se Komisija ne izjašnjava o toj tački i povukla svoj predlog. Ljiljana Smajlović je rekla da ne razume kako su članovi Komisije tako hladnokrvni na jednu ovakvu pojavu o kojoj se godinama ćutalo i objasnila da se svet promenio posle posle Harvija Vajnstina, sa kojim se čekalo 20 godina, jer su redakcije govorile da nemaju dokaza, kao i posle Mike Aleksića i da moramo da imamo mnogo više razumevanja za ovakve priče, jer se svuda u svetu odnos medija prema tome promenio. Tamara Skrozza se saglasila sa tim da se svet promenio i da o ovome ne sme da se ćuti, ali je dodala i da baš zbog značaja teme, mediji moraju da budu oprezni kako na tom talasu ne bi stradali u ljudi koji nisu krivi. U ovom slučaju, možda samo na osnovu toga što je možda neko zloupotrebio platformu koju je FDU otvorio za prijave. Jednostavno, rekla je, nemamo dovoljno dokaza, a može se dogoditi da na nekoj platformi neko optuži bilo koga i da onda mediji o tome pišu o da treba dozvoliti mogućnost da čovek nije kriv. Ona je predložila da se Komisija umesto o kršenju pretpostavke nevinosti, izjasni o prekršaju tačke koja se odnosi na objavljivanje neosnovanih optužbi. Nakon rasprave, Komisija je jednoglasno odlučila da je prekršena tačka 1 poglavlja V, sa devet glasova „za“ i dva „protiv“ da je prekršena smernica u tački 1 poglavlja II, a sa devet glasova „za“, jednim „protiv“ i jednim „uzdržanim“ da je prekršena tačka 5 poglavlja I. Vida Petrović Škero je rekla da je ostala uzdržana, jer, u ovom trenutku ne može da kaže ni da je reč o klevetama, ni da nije, te da ovo sve, po njoj, ulazi u to da tema nije obrađena sa dovoljno profesionalne pažnje.

15.-17. Nebojša Bakarec, poslanik u Narodnoj skupštini, podneo je žable protiv portala „Nova.rs“ i „Direktno.rs“ zbog toga što su netačno interpretirali deo njegovog poslaničkog

pitanja kao pretnju, odnosno poziv na likvidaciju Dragana Đilasa i Saše Vukadinovića, dok se žalba na portal „N1 info“ odnosila na autorski tekst Ljubodraga Stojadinovića, u kojem je naveo da Bakarec „predlaže likvidaciju“ političkih neistomišljenika. Komisija je vodila objedinjenu raspravu o ovim žalbama. Vlado Mareš je istakao da nijednim od ovih tekstova nije prekršen Kodeks, jer ne vidi kako bi mediji mogli drugačije da reaguju na ono što je Bakarec rekao i kako bi uspeali da ne prepoznaju poruku. On kaže - ja imam pravo da kažem šta hoću, a vi imate pravo da se bojite i da držite jezik za zubima - rekao je i dodao da bi Komisija napravila grešku ako bi rekla da ne treba reagovati na ovakve izjave poslanika. Zlatko Čobović je rekao da su, po njemu, sve tri žalbe pisane u maniru pravila koje političari na vlasti uporno naturaju građanima – ono što ste čuli, niste čuli, ono što ste videli, niste videli, ispravno je jedino ono što oni kažu, a oni mogu da lažu, demantuju Ono što je Bakarec rekao, direktno upućuje, smatra Čobović, na zaključak iz naslova na portalu „Nova.rs“, tako da naslov odgovora onome što je rekao. Samo što on, za razliku od drugih poslanika, upućuje sofisticiranije pretnje. Kodeks nije prekršen ni kolumnom na portalu N1, dok na portalu „Direktno“ naslov nije dobar, tako da misli da ne odgovara sadržaju teksta, jer u naslovu piše da je pozvao na ubistvo cele opozicije, ali da nije saglasan sa predlogom odluke da je reč o nerazlikovanju činjenica od pretpostavki i nagađanja. Bojan Cvejić je rekao da su i „Nova.rs“ i „Direktno.rs“ prekršili Kodeks, jer bez obzira šta smo razumeli da je Bakarec rekao, kao novinari u dnevnom, faktografskom izveštavanju, imamo obavezu da tačno prenesemo ono što je rekao, što ovde nije slučaj. Ono što je navedeno kao citat sasvim je drugačije od onoga što je on zaista izgovorio. Kad je reč o N1, objavljena je kolumna u kojoj je dozvoljeno da autor iznese svoj stav. Sličnog mišljenja bila je i Tamara Skrozza, koja je rekla da su naslovi na ova dva portala preterani i da novinari ne mogu tako da prenesu ono što je rekao, dok Stojadinović ima pravo da u svojoj autorskoj kolumni doživi Bakarecovu izjavu na taj način da predlaže ubistvo. Ljiljana Smajlović se saglasila sa predlozima u vezi sa tekstovima na portalima „Nova“ i „Direktno“, ali ne i kad je reč o tekstu na portalu N1, kojim je, po njenom mišljenju, takođe prekršen Kodeks. Podsetila je da je Komisija na prethodnoj sednici donela odluku da je prekršen Kodeks objavljivanjem kolumne Nebojše Bakareca, te da ne vidi u čemu je razlika između ta dva teksta, odnosno da misli da je ovo još gore jer Bakarec nije novinar, a Stojadinović jeste, kao i da je njegov govor još žešći i uvredljiviji. Ne vidi zašto Bakarec nema pravo da nekog proglasi za mafiju, a Ljuba Stojadinović može da laže da je Bakarec predložio likvidaciju, te da je trebalo prvo da citira Bakareca, a onda da kaže da to može da se tumači ovako, a ne da stavi deklaratorno da je „pozvao na likvidaciju“, dodajući da Komisija ne sme da ima različite standarde. Tamara Skrozza je podsetila da je na jednoj od prethodnih sednica Komisija odlučila i da Bakarec nije kolumnom prekršio Kodeks, te da su odluke različite, jer je i ono što u tim kolumnama piše različito, dok je Ljiljana Smajlović ponovila da su ove dve o kojima ona priča potpuno iste. Jelka Jovanović je rekla da Bakarec zapravo jeste rekao sve što piše, ali ne direktno, nego implicitno. U ovakvim slučajevima, ipak, novinari u izveštajima moraju da posebno vode računa o preciznom citiranju. Rekla je da to važi za „Novu“ i „Direktno“, dok se u slučaju N1 dvoumi da li da bude uzdržana. Vida Petrović Škero je rekla da ćemo se svi saglasiti da se skupštinska govornica često zloupotrebljava i da se sa nje čuje svašta, ali da novinari treba da sve što je izgovoreno stave pod navodnike. Kad je reč o kolumni, autor ima pravo da iznese svoje mišljenje, te da ona lično misli da može da se konstatuje ovo što je napisano da je poslanik rekao i dodala da poslanik mora imati veću odgovornost nego građanin za ono što govori u parlamentu i da istovremeno mora više da istrpi. Komisija je sa devet glasova „za“ i dva „protiv“ odlučila da je „Nova.rs“ prekršila smernicu u tački 1 poglavlja II. Odluka da je

„Direktno.rs“ prekršio istu tačku doneta je sa deset glasova „za“ i jednim „protiv“, dok je odluka da je taj portal prekršio tačku 2 poglavlja I doneta sa devet glasova „za“ i dva „protiv“. Za odluku da portal N1 nije prekršio Kodeks glasalo je devet članova Komisije, dok su dve članice bile protiv.

Sednica je završena u 20 sati.

Zapisnik vodila

Predsedavajući

Gordana Novaković

Dragan Đorđević